



Pécsi Ítéltábla

Az ügy száma: Pf.V.20.007/2026/5.

A felperes:

felperes1 (cím1)

A felperes képviselője:

Dr. Sőregi Zoltán pártfogó ügyvéd (cím2)

Az alperes:

alperes1 (cím3)

Az alperes képviselője:

Dr. Kovács-Tátrai Szilvia kamarai jogtanácsos

A fellebbezési kérelmet előterjesztő fél:

a felperes (13. sorszám alatt)

A per tárgya:

sérelemdíj megfizetése

Az elsőfokú bíróság:

Kaposvári Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma:

26.P.20.160/2025/12. számú ítélet

Í t é l e t

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az alperesnek 21.000 (huszonegyezer) forint másodfokú perköltséget.

A felperes pártfogó ügyvédi díjának viselésére a felperes köteles.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

- [1] Az alperes és a Fejér Megyei Kormányhivatal Igazságügyi Szolgálat a felperes számára 2018. évben két esetben peren kívüli, három esetben peres jogi szolgáltatás igénybevételét engedélyezte. A felperes 2018. július 20. napján pártfogó ügyvédi képviselőt engedélyezése iránt terjesztett elő kérelmet az alperesnél a Győri Törvényszék előtt P.20.367/2018. szám alatt folyamatban lévő ügyben. Az alperes a 2018. július 31. napján kelt határozatszámmal számú határozatában a kérelmet visszautasította azzal, hogy a jogi segítségnyújtásról szóló 2003. évi LXXX. törvény (Jst.) 16. § (2) bekezdés a) pontja, illetve az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (Ákr.) 46. § (1) bekezdés a) pontja alapján a pereskedés eredménytelennek mutatkozik. A határozattal szemben a felperes keresettel élt, a Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság előtt 7.K.27.609/2018. számon folyamatban lévő eljárásban az alperes a 2018. szeptember 12. napján benyújtott védíratában hivatkozott a Budapest Környéki Törvényszék 22.P.20.509/2015/36. számú ítéletének 3. oldalának 4. bekezdésére, amely a kirendelt pszichiáter szakértő felperes perlekedésével kapcsolatban tett megállapításait rögzíti, miszerint „a felperes a Székesfehérvári Járásbíróság előtt 4.P.20.823/2012. szám alatt keresetet nyújtott be a volt feleség ellen házastársi tartásdíj iránt. Az elsőfokú bíróság a 2014. március 12-én hozott ítéletében elutasította a felperes keresetét. Igazságügyi pszichiáterszakértőt rendelt ki, aki megállapította, hogy a felperes perlekedési térbolyban szenved, rendelkezik az ügyei viteléhez szükséges belátási képességgel, kivéve a házasság felbontásával kapcsolatos ügyeket és ennek folyamánait.” Az alperes védíratát a felperes 2018. évben átvette, arról tudomást szerzett. Mindeközben a felperes több alkalommal a Győri Törvényszék előtt keresetet terjesztett elő, amit a bíróság visszautasított. A 2019. január 14-én ismételt benyújtott keresetét a Győri Törvényszék 2019. február 11. napján kelt P.20.054/2019/2. számú végzésével ismét visszautasította, e végzéssel szemben a felperes személyesen fellebbezett, és 2019. február 19-én pártfogó ügyvéd engedélyezése iránt terjesztett elő kérelmet, amelynek eredményeként az alperes 2019. február 22. napján kelt határozatszámmal számú határozatában a felperes részére a Győri Törvényszék előtt P.20.054/2019. számon bírósági jogkörben okozott kár megtérítése iránt indult perben engedélyezte a pártfogó ügyvédi képviselőt igénybevételét. Eközben a Győri Törvényszék 2019. március 21. napján kelt végzésével – amit a Győri Ítéltábla 2019. július 11. napján kelt végzésével helybenhagyott – a felperes fellebbezését visszautasította jogi képviselő hiánya okán. A pártfogó ügyvédi képviselőt igénybevételét engedélyező határozattal szemben a felperes keresetet nyújtott be, a Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 7.K.20.609/2018/22. számú ítéletében az alperes határozatát visszamenőleges hatállyal megsemmisítette arra hivatkozva, hogy a határozat valós, jogszabályon alapuló indokolást nem tartalmaz, az alperes nem adta indokát, hogy miért döntött a korábbi határozattal ellentétesen.
- [2] A felperes a 2024. október 25. napján előterjesztett keresetében kérte annak megállapítását, hogy az alperes megsértette a személyiségi jogait, kérte a további jogsértéstől eltántani és 10.000.000 forint sérelemdíj megfizetésére kötelezni. Előadta, hogy az alperes azzal, hogy a Budapest Környéki Törvényszék 22.P.20.509/2015/36. számú ítéletére hivatkozott a peres eljárásban, megsértette az emberi méltósághoz fűződő személyiségi jogát. Hivatkozott továbbá arra, hogy az alperes a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:43.§ c) pontja alapján a hátrányos megkülönböztetés tilalmát is megsértette azzal, hogy a pártfogó ügyvéd engedélyezésére előterjesztett kérelmét visszautasította, majd a fellebbezési eljárásban késedelmesen engedélyezte, ezzel hátrányosan megkülönböztette.
- [3] Az alperes ellenkérelmében alaki és érdemi védekezést egyaránt előterjesztett, hivatkozott arra, hogy a felperes keresete elévült, ezért az eljárás megszüntetésének van helye. Érdemi védekezése körében pedig kifejtette, egy közigazgatási per során a védíratában egy jogerős bírósági ítélet indokolásában foglaltakat idézte. A hivatalos eljárásban tett nyilatkozat csak akkor sérthet személyiségi jogot, ha az az eljárás tárgyához nem kapcsolódik, valótlán, sértő

tartalmú tényállást tartalmaz, erről azonban nincs szó. Vitatta továbbá, hogy a felperest bármilyen módon hátrányosan megkülönböztette volna. Utalt arra, hogy a felperes nem adta indokát, hogy mi az a körülmény, mi az a tulajdonság, amely alapján őt a vele összehasonlítható csoportba tartozó személyekhez képest megkülönböztették, mi az a védett tulajdonság, amely alapján ez történt.

- [4] A felperes az alperes elévülés kifogása kapcsán arra hivatkozott, hogy a Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság előtti peres eljárásban az érdemi határozatot csak 2019. október 30-án vette át, így az öt éves elévülési idő megtartott.
- [5] Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével az alperes eljárás megszüntetése iránti kérelmét és a keresetet elutasította. Kifejtette, az elévülést nem hivatalból, csak kérelemre lehet figyelembe venni, így a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 176.§ (1) bekezdés f) pontja nem alkalmazható, érdemben kell elbírálni a keresetet, vizsgálni az elévülési kifogást. A kereset vizsgálata körében alaposnak találta az alperes elévülési kifogását, utalt arra, hogy a felperes a keresetét 2024. október 25-én terjesztette elő és azt a tény nem vitatta, hogy a védiratban foglaltakat, melyben az alperes az általa sérelmezett mondatokat szerepeltette 2018. évben már megismerte. Ekkor már a tudomására jutott az általa sérelmezett közlés és a közlést tevő személye is, így ettől számítandó a Ptk. 2:51.§ (1) bekezdése alapján alkalmazandó Ptk. 6:22.§ (1) bekezdésében írt elévülési idő. Ugyanígy elévült az egyenlő bánásmód követelményének megsértésével kapcsolatos másik igény is, miután a felperes keresete tényelődásában a 2019. február 22-én engedélyezett pártfogó ügyvédi igénybevétel késedelmes engedélyezését sérelmezte, az ettől számított öt éves igényérvényesítési határidő is eltelt már a kereset benyújtásakor.
- [6] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, kérte annak megváltoztatását és a kereset teljesítését. Fenntartotta azt a jogi álláspontját, hogy az elévülés határidejének kezdő időpontja az adott eljárás jogerős befejezésétől számítandó és nem a jogsértés elkövetésének idejétől, hiszen az eljárás folyamán a félnek nincs lehetősége külön érvényesíteni az esetleges jogsértésből fakadó igényét.
- [7] Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Arra hivatkozott, hogy a felperes nem jelölt meg olyan jogszabálysértést, amelyre a fellebbezését alapította, álláspontja szerint a felperes fellebbezése hiányos, elbírálásra nem alkalmas.
- [8] A fellebbezés nem megalapozott.
- [9] Az elsőfokú bíróság ítélete helyes, megfelel a felhívott jogszabályi rendelkezéseknek, helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a felperes igényérvényesítése elévülési határidőn túl történt, így a követelése elévült, erre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383.§ (2) bekezdése alapján helybenhagyta.
- [10] A fellebbezéssel összefüggésben a másodfokú bíróság az alábbiakra utal:
- [11] A Ptk. 2:51.§ (1) bekezdése szerint, akit személyiségi jogában megsértenek a jogsértés ténye alapján – az elévülési időn belül – az eset körülményeihez képest követelheti az a)-e) pontban megjelölt objektív szankciókat.
- [12] A Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvényhez képest a Ptk. már világosan kimondja, hogy a személyiségi jogsértés felróhatóságtól független szankciói iránti igények relatív szerkezetűek, kötelmi természetű követelések, így az általános szabályok szerint évülnek el.
- [13] A Ptk. 6:22.§ (2) bekezdése szerint az elévülés akkor kezdődik, amikor a követelés esedékessé válik.

- [14] Az elsőfokú bíróság az elévülés kezdő időpontját a felperes által megjelölt mindkét – álláspontja szerint személyiségi jogát sértő – magatartás esetében helyesen állapította meg.
- [15] A felperes az emberi méltóság sérelmének alapjául megjelölt alperesi magatartást a Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság előtt folyamatban volt eljárásban az alperes által benyújtott védíratban foglaltakban jelölte meg, és azt sem vitatta, hogy 2018-ban a védíratot kézhez vette, annak tartalmát megismerte (26.P.20.160/2025/12. számú jegyzőkönyv 3. oldal, felülről a 3. bekezdés).
- [16] A felperes által állított személyiségi jogi sérelmét okozó alperesi védírat tartalmát tehát legkésőbb 2018. december 31-én a felperes megismerte, tudomást szerzett az általa személyiségi jogot sértő magatartásról, ekkortól számítottan veszi kezdetét az elévülés, a felperest ez a bírósági eljárás nem akadályozta abban, hogy az igényét másik eljárásban érvényesítse. A felperes a keresetét 2024. október 25-én, az öt éves elévülési határidőn túl terjesztette elő, az igénye elévült.
- [17] Elévült a felperes hátrányos megkülönböztetésben megjelölt személyiségi jog sérelmével kapcsolatos igény is. Az ennek alapjául megjelölt alperesi magatartás ugyanis a felperes részére késedelmesen engedélyezett pártfogó ügyvédi kirendelés, amely a 2019. február 22-én kelt határozat volt. A felperes legkésőbb a Győri Ítéltábla 2019. július 11-én kelt – fellebbezést visszautasító végzést helybenhagyó – jogerős határozatának kézhezvételekor felismerhette, hogy az alperes – álláspontja szerint késedelmes – határozata folytán sérelem érte.
- [18] A 2024. október 25-én előterjesztett keresetét a felperes így az öt éves elévülési határidőn túl nyújtotta be. Helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor a felperes keresetét annak megállapítása mellett, hogy az igényérvényesítés elévült, elutasította. Erre tekintettel a keresetet érdemben szükségtelen vizsgálni, ezért a másodfokú bíróság mellőzi az elsőfokú bíróság ítéletének [50] és [51] bekezdésében a hátrányos megkülönböztetés körében kifejtett érvelést.
- [19] A felperes fellebbezése sikertelen volt, ezért a Pp. 83.§ (1) bekezdése alapján köteles az ellenérdekű fél által a 17/2024.(XII.9.) IM rendelet 3.§ (1) bekezdés b) pontjára hivatkozva a másodfokú eljárásban felszámított jogtanácsosi munkadíjat megfizetni. A felperes személyes költségmentessége okán a másodfokú eljárásban feljegyzett fellebbezési illeték a Pp. 102.§ (1) és (6) bekezdése folytán az állam terhén marad.
- [20] A másodfokú bíróság a Pp. 101. § (3) bekezdése alapján megállapította, hogy a pereszes felperes viseli teljes egészében a pártfogó ügyvédi díjat.

Pécs, 2026. március 13.

Dr. Zóka Ferenc s.k. a tanács elnöke, dr. Berki Csilla s.k. előadó bíró, dr. Hrubai Adrienn s.k. bíró